

Vaast Colson & Dennis Tyfus
in Trampoline

'RADIKAAL & RADIKALER'

Dennis Tyfus en Vaast Colson. Foto: Jean-Pierre Stoop

Zo'n acht jaar geleden sierden Vaast Colson en Dennis Tyfus de cover van HART nr. 10 van 7 september 2006. Ze hadden, als angry young men, toen letterlijk en figuurlijk de muur gesloopt tussen twee galeries op het Antwerpse Zuid, die dezelfde achterkant deelden: Maes & Matthys aan de Pourbusstraat en Stella Lohaus aan de Vlaamse Kaai. Stella sloot de deuren intussen, Maes & Matthys gaven hun ruimte over aan Marion de Cannière, die haar kelderverdieping nu uitbesteedt aan het initiatief Trampoline van Simon Delobel: zo zie je maar hoe snel het er kan aan toe gaan in de galeriewereld. Colson & Tyfus, altijd al partners in art crime, hebben elkaar weergevonden in het project 'Radikaal & Radikaler'. Beiden zijn kunstenaars die, elk op hun eigen wijze, het commerciële circuit kritisch bevragen en allergeen zijn voor recuperatie, van welke aard dan ook. Dat gaat meestal gepaard met een flinke portie frisse humor tot donkere ironie.

In 'Radikaal & Radikaler' gaan ze keihard om met het gegeven 'kunstscene' in haar diverse vormen en uitingen: tekenen, schilderen, het auteursrecht van de kunstenaar, de prijssetting, de markt, het imago ... Colson & Tyfus maakten elk een serie tekeningen op papier, die ze meteen verfrommelden en verborgen in een grabbelton vol papiersnippers. Vervolgens haalden ze er elk om beurt een verfrommeld papier uit en gebruikten dat als basis voor een schilderij: het kon dus zijn dat Colson een tekening van Tyfus schilderde en omgekeerd. Of ze werkten beiden aan één werk. Die schilderijen zijn nu opgehangen in Trampoline: elk werk heeft een nummer. Iedere bezoeker van Trampoline kon/kan één of meer-

Vaast Colson & Dennis Tyfus, 'In de woestijn is iedereen gelijk', 2014, oil on wood, 100 x 90 cm, courtesy Trampoline, Antwerp

dere werken aanduiden om eventueel te kopen: daarvoor moet de kandidaat-koper in een andere ton weerom een verfrommeld papier opduikelen waarop een prijs staat: van 100 tot 10.000 euro. Als je geluk hebt en de prijs je bevalt, kan je het werk aan dat bedrag kopen.

De grabbelton is zoals onze samenleving nu ook voor een stuk is: iedereen grabbelt naar hartelust, als je geluk hebt heb je prijs, anders gooi je het weg. En ook de papiervernietiger speelt zijn rol, zo lezen we in de kleine, maar fijne galerie-catalogus: 'Uiteraard wil jij jouw privacy en die van je zaak niet voor iedereen te grabbel gooien. Een uiterst geschikte oplossing hiervoor is een

papiervernietiger. Het is de gemakkelijkste manier om je documenten te vernietigen en op die manier te zorgen dat persoonlijke gegevens of bedrijfsinformatie beschermd blijven.'

Op de vernissage deden ook wij een gok. Maar zoals we nog nooit iets tofs wonnen, op welke braderie of kermis dan ook, was ook nu het geluk ons niet goedgezind. We werden getroost door Vaast Colson en Dennis Tyfus, die zich geheel kaal hadden geschoren. Met die haren smukten ze het cataloge op, dat in een editie van 200 exemplaren à 5 euro werd/wordt verkocht. Niks, maar dan ook werkelijk niks laten ze aan het toeval over om die hele kunstscene in tegenlicht te zetten. Zo Radikaal & Radikaler dat zelfs die woorden in vraag worden gesteld.

O ja, en hoe zijn de schilderijen? Om dat te weten moet u geen grabbel riskeren, maar gewoon gaan kijken. Colson & Tyfus lieten zich gretig en rijkelijk inspireren door al het clichématige én het frisse dat de 'nieuwste schilderkunst' zo typeert. Op het gelijkvloers bij Marion de Cannière stelt de Nederlandse Elise van Mourik tentoon. Ze is de jongste docente aan de Rietveld Academie in Amsterdam en test de grenzen tussen kunst en design. 'Sun Set Cinema' is een 'meta-installatie' met zes monolieten in zwart polystyreen, enkele lichtinstallaties en vier plantpotten, die dank zij een motor constant om hun as draaien. Via een doorkijk is ook een projectie te zien. Een ambigu werk dat bewust een ambigu sfeer oproept. (MR)

Vaast Colson & Dennis Tyfus tot 14 juni in Trampoline, Pourbusstraat 3, Antwerpen. Open do-za van 14 tot 18 u., www.trampolinegallery.com
Bij Marion De Cannière (gelijkvloers) stelt Elise van Mourik tentoon, 'Sun Set Cinema', ook tot 14 juni. www.mariondecanniere.be

'ART-FORT/FORT-ART' 2014
in Antwerpse forten

KRACHTIG EN PRETENTIELOOS

Het regent pijpenstelen. De wind giert. Opeengepakt en schuilend onder paraplu's begeven de bezoekers zich met bedrukte gezichten naar de ingang van Fort VI. Daar staan drie 'Gesloten Torens' van Camiel Van Breedam: sprekende sculpturen op een idyllische plek. Kunst die even doet vergeeten, de aanwezigen fleuren op.

De opening van de vijfde editie van 'ART-FORT/FORT-ART' viel ongelukkig, maar ondanks het weer lieten de sculpturen van Camiel Van Breedam (°1936), Caroline Coolen (°1975) en Kim de Ruyscher (°1973) een sterke indruk na.

Indra DEVRIENDT

De tentoonstelling vindt plaats in Fort VI in Wilrijk, Fort V in Edegem en Fort IV in Mortsel. Deze forten maken deel uit van de 150 jaar oude

Brialmont Fortengordel die bestaat uit een achttal forten. Ze vormen een ring rond Antwerpen. Een fort spreekt tot de verbeelding en herbergt een bewogen geschiedenis. De imposante, mees-tendeels leegstaande gebouwen hebben een unieke architectuur en ademen een mysterieuze sfeer uit. Een imponerende locatie, maar de kunstwerken weten er uitstekend stand te houden. Het gaat om een geslaagde keuze en plaatsing van de sculpturen (de curator is Marc Ruyters). De werken passen zo goed in hun omgeving dat ze geen uitleg hoeven. Het is alsof ze daar altijd al stonden en onmisbaar zijn voor het geheel.

De 'Gesloten Torens' van Camiel Van Breedam zijn gemaakt uit Cortenstaal, duurzaam maar roestkleurig. Ze staan daar als wachters achter een gesloten poort alsof ze het fort bewaken. Van Breedam is ook pionier van de assemblagekunst en werkt al een halve eeuw met recuperatiematerialen. Met zijn poëtische vormtaal spreekt hij ons verbeeldingsvermogen aan en stimuleert een vrijheid van kijken en interpreteren. Een fraai voorbeeld is 'Toestel om een gat in de lucht te boren' in een ronde zijkamer op de eerste verdieping van het binnenfort in Edegem, waar alle deelnemende kunstenaars nog een aantal werken tonen. Aan de ingang van Fort IV staat 'Boars' Head' van Caroline Coolen. Op een ineengezakte stapel banden ligt een schild waaruit twee everzwijnenkoppen steken. De banden zijn nagemaakt in klei

en geschilderd. Enkel de band die het schild ondersteunt, is echt. Het schild vervaardigde ze in keramiek omdat ze er zo een kaart in kon bakken. Het is een oude stafkaart van de omgeving van Bertrix, een plaats waar veel everzwijnen voorkomen. De kaart is verknijpt, want de woorden 'Grand Lux' komen regelmatig terug. Zo krijgen ze meerdere betekenissen. Ze verwijzen naar het Groothertogdom Luxemburg, maar ook naar het heraldische en edele in haar werk. Coolen heeft een zwak voor de kostumering, laarzen en attributen van krijgers. Deze thematiek sluit naadloos aan bij de omgeving. In Fort V staat een variatie op 'Boars' Head'. Een stapel banden draagt opnieuw een schild waar twee berkenstokken uitsteken, met daarnaast een paar laarzen.

Kim De Ruyscher (°1973) zet de kijker graag op het verkeerde been. In zijn werk presenteert hij, zowel vormelijk als materieel, een realiteit die er geen is. Zo blijkt een glimmende riviersteen gemaakt uit gelakt hout. In een loods in het binnenfort van Edegem hangt een doordringende kof-fiegeur. Het trekt meteen de aandacht en werkt bevreedend op deze plaats. De geur is afkomstig van reusachtige moeren, bouten en rondellen. Het is net alsof ze in de ruimte zijn gerold. Ze zijn vervaardigd uit piepschuim en bedekt met een laag koffie. Een loodsmuur waar een bout tegen aanleunt, is aangetast door vocht, wat een groene vlek door algenvorming achterlaat. De

koffie onderaan de bout is ook groen verkleurd alsof die daar al jaren ligt, maar in werkelijkheid slaat de koffie door veroudering ook groen uit.

Monumentaliteit en zeggingskracht is wat het werk van deze kunstenaars bindt. De sculpturen zijn hoogstaand en krachtig maar pretentieloos en hebben daarbij de meerwaarde om voor zich te spreken. In een omgeving waar vooral mensen komen die niet met kunst vertrouwd zijn, werkt dit uitstekend om passanten te verleiden en te tonen waartoe kunst in staat kan zijn.

'ART-FORT/FORT-ART' tot 30 juni. Open van 8 - 21 u.
Meer info over de locaties: kijk op www.orfeo.be

Kim De Ruyscher, 'Verleden in wording', 2012, foto Jean-Pierre Stoop

NEEM ZELF EEN
JAARABONNEMENT
OF GEEF HART CADEAU.

H
art

Abonneren kan via
www.hart-magazine.be (subscribe).

Prijs 60 euro voor België,
70 euro voor Nederland
andere Europese landen:
volgens bestemming

Voor alle info tel +32 (0)3 232 02 41
of e-mail administratie@kunsthart.org

HART IS EEN DRIEWEEKLIJKSE KRANT OVER HEDENDDAGSE
KUNST IN BELGIË, NEDERLAND EN DE OMRINGENDE LANDEN.